

Grote gele kwikstaart broedde in 1962 in Zeeuws-Vlaanderen

Toen ik op 7 juli 1962 voorbij een kleine arm van het kanaal Gent-Terneuzen te Sas van Gent reed, werd mijn aandacht plotseling verscherpt door het welbekende, metallische geroep van de *grote gele kwik*. Zeker is de verschijning van deze soort in Zeeuws-Vlaanderen op zulk een datum een bijzonderheid. Enkele ogenblikken later kreeg ik een mannetje *grote gele kwik* in de kijker. Het was duidelijk een vogel in overgangskleed, herkenbaar aan de met wit bestippelde zwarte keelvlak en de lichtgele borst. Hoe groot evenwel was mijn verwondering, wanneer deze vogel, met aas in de snavel, een sierlijke duikvlucht nam naar een steile oever van het kanaal en zich aan mijn oog onttrok! Dit gebeuren werd driemaal na elkaar waargenomen.

Dezelfde dag was ook de heer Vande Weghe ter plaatse en al vlug hoorden wij een hevig alarm van de *grote gele kwik*. Hierbij kwamen enkele melodieuze fluittonen te pas, best te vergelijken met deze van een alarmerende *strandplevier*. Weer zagen wij een mannetje, terwijl van een tweede vogel niets te bespeuren viel. Ook nu werden duikvluchten waargenomen, die steeds naar een bepaald punt van de voor ons liggende, deels onzichtbare kanaaloever gericht waren.

Eenmaal aan de overkant gekomen, viel ons oog op een vrij groot nest, dat gekenmerkt was door zijn grove bouw. Het lag in een ronde uitholling van de oever, $\pm 1,5$ m boven het wateroppervlak. Voor deze uitholling was een sterke ijzeren staaf gespannen. Onbereikbaar voor voetgangers, was het nest kwetsbaar integendeel vanuit een voorbij varenschip, temeer daar de kanaalarm op beschouwde plaats zeer eng was. In het

nest waren reeds grote jongen merkbaar, gekenmerkt door hun geelachtige borst en grijs-groene bovendelen. Tenslotte hebben wij het mannetje, voederend bij het nest, enkele minuten geobserveerd.

De heer Van den Steen, die op de hoogte werd gebracht van het gebeuren, kon dit broedgeval nog dezelfde dag, alsook op 8 juli goed nagaan. Ook deze waarnemer zag slechts één vogel en wel het mannetje. Deze laatste nam alle voederbeurten op zich; het was hierbij duidelijk, dat een tweede vogel in de omgeving ontbrak. Het aantal jongen bedroeg minimaal vier. Verder vertelde de heer Van den Steen ons, dat bij het voederen steeds twee jongen naast het nest gingen staan, wat zeker het uitvliegen heeft bespoedigd. Reeds in de vroege morgen van 10 juli was het nest verlaten. Eigenaardig daarbij was, dat noch in de onmiddellijke nabijheid, noch in de naaste omgeving — want deze werd nauwkeurig afgezocht — jongen te vinden waren. Nochtans houdt de gangbare literatuur ons voor, dat de jongen langdurig in de omgeving van de geboorteplaats verblijven (zie o.m. Gêroudet in „Les Passe-reaux” deel III). Het is evenwel niet onmogelijk, dat alle exemplaren vervlogen zijn naar een veel rustiger gebied, gezien de drukte der omgeving. Toch blijft het lukken van het broedgeval van de *grote gele kwik* te Sas van Gent een open vraag.

Alleen de provincies Overijssel, Noord-Brabant, Gelderland en Limburg worden in de Avifauna van Nederland (*Ardea* 50 1/2) als broedplaats van de *grote gele kwik* vermeld.

• J. van Impe, Ledeganckstraat 6,
Gent (België).